

Sygn. akt I Ca 513/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Wiesław Zachara</i>
Sędziowie:	<i>SSO Edward Panek</i> <i>SSO Mariusz Sadecki (spr.)</i>
Protokolant:	<i>sekretarz sądowy Paweł Chrabąszcz</i>

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 r. w Tarnowie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko (...)S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Brzesku

z dnia 17 września 2013 r., sygn. akt I C 16/13

1. ***oddala apelację;***

2. ***zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.***

Sygn. akt I Ca 513/13

UZASADNIENIE

Powódka T. W. w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...)Spółka Akcyjna w W. kwoty 14 250, 00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia następnego po dniu doręczenia pozwu, tj. od dnia 5 marca 2013 r do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając pozew powódka podała, że jest zatrudniona w przedsiębiorstwie (...) Spółka Akcyjna w W. Oddział w B. na stanowisku piwowara. Wymienione przedsiębiorstwo zawarło ze stroną pozwaną umowę grupowego ubezpieczenia pracowniczego typ P (...) obejmującą pracowników przedsiębiorstwa, a następnie dodatkowo umowę grupowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego

nieszczęśliwym wypadkiem. Powódka przystąpiła do tej umowy w dniu 8 czerwca 2009 r. Powódka podniosła, że w dniu 19 kwietnia 2012 r., w trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych, w wyniku wstawania z pozycji kucznej – której przybrania wymagała dana czynności – doznała urazu w postaci uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej. Tego samego dnia zgłosiła wypadek w zakładzie pracy, a następnie został sporządzony protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr 002/2012r. W protokole stwierdzono, że opisane zdarzenie było wypadkiem przy pracy, co uzasadniono jego okolicznościami: przyczyna zewnętrzna, związek z pracą, zdarzenie nagłe, uraz. Dalej powódka podniosła, że w dniu 21 września 2012 r. zgłosiła stronie pozwanej, iż na skutek nieszczęśliwego wypadku w pracy doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu – tj. że wystąpiło zdarzenie objęte umową ubezpieczenia – i winna otrzymać odszkodowanie. Jednak strona pozwana decyzją z dnia 25 września 2012 r. odmówiła wypłaty świadczenia, twierdząc, że opisane zdarzenie nie stanowiło nieszczęśliwego wypadku i odszkodowanie jest nienależne. Mimo dwukrotnych odwołań powódki, strona pozwana nie zmieniła swojego stanowiska. Powódka podkreśliła, że według § 2 ust. 1 pkt 1 ogólnych warunków ubezpieczenia podstawowego nieszczęśliwy wypadek to przypadkowe, nagłe, niezależne od woli ubezpieczonego i stanu jego zdrowia, gwałtowne zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, będące wyłączną oraz bezpośrednią przyczyną zdarzenia objętego odpowiedzialnością strony pozwanej. Zdaniem powódki zaistniały wszystkie wyżej wymienione przesłanki do zakwalifikowania zdarzenia z dnia 19 kwietnia 2012 r., jako nieszczęśliwego wypadku. Wyjaśniła, że przy próbie odkręcenia nakrętki panelu za pomocą klucza hakowego była zmuszona przykucnąć, gdyż nakrętka umiejscowiona jest w dolnej części urządzenia. W danym dniu nakrętka była wyjątkowo mocno zakręcona, więc po nałożeniu klucza hakowego zwiększała stopniowo siłę nacisku, oparła się o podłogę lewym kolaniem, przenosząc cały ciężar ciała na narzędzie, zaczęła stopniowo podnosić się z pozycji kucznej i wtedy nakrętka puściła, co doprowadziło w sposób gwałtowny do przybrania przez nią pozycji, w której prawa noga była całkowicie wyprostowana. Właśnie ta czynność spowodowała uraz kolana, a ból, który odczuwała, był bardzo ostry, nagły; chwyciła się odruchowo za kolano upuszczając narzędzie pracy, a drugą ręką przytrzymała się panelu. Powódka podała, że po chwili, gdy doszła do siebie, kulejąc udała się do sterowni, gdzie przebywał inny pracownik T. H. i poinformowała go o zdarzeniu. Mimo bólu pozostała w pracy do końca zmiany, tj. do godz. 22.00, przebywając cały czas w pozycji siedzącej. Następnego dnia ból w kolanie nasilił się, udała się więc do szpitalnego oddziału ratunkowego, gdzie wykonano RTG kolana, stwierdzając skręcenie stawu kolanowego oraz naderwanie innych części, założono opaskę elastyczną i skierowano do poradni ortopedycznej. Powódka otrzymała zwolnienie lekarskie na okres od dnia 20 do dnia 29 kwietnia 2012 r.. Następnie w dniu 30 kwietnia 2012 r. udała się do poradni ortopedycznej, gdzie lekarz ortopeda traumatolog stwierdził uraz – uszkodzenie łąkotki prawego kolana oraz towarzyszący mu stan zapalny, zlecił wykonanie zabiegu artroskopii i rekonstrukcję łąkotki. Powódka pozostała na zwolnieniu lekarskim do dnia 16 maja 2012 r. W dniu 25 czerwca 2012 r. wykonano u powódki artroskopię kolana i koniecznym przy tym było usunięcie w całości uszkodzonej łąkotki przyśrodkowej. Powódka podkreśliła, że wobec powyższego spełniona została przesłanka wypłaty świadczenia zawarta w § 17 pkt 1 ogólnych warunków ubezpieczenia NW, mówiąca, że prawo do świadczenia przysługuje, o ile z medycznego punktu widzenia istnieje normalny związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy nieszczęśliwym wypadkiem, a trwałym uszczerbkiem na zdrowiu ubezpieczonego. Powódka wyjaśniła, że uszkodzenie stawu kolanowego, jakiego doznała, spowodowało konieczność operacyjnego usunięcia całej łąkotki przyśrodkowej i trwałe ubytek w strukturze stawu kolanowego. Wskazując na funkcje łąkotki, polegające na umożliwianiu ruchów obrotowych w zgiętym stawie kolanowym poprzez przesuwanie się ich na powierzchni stawowej górnej kości piszczelowej, stwierdzić należy, że na skutek tego trwałego ubytku nigdy nie będzie mogła odzyskać sprawności sprzed wypadku. Co prawda leczenie operacyjne, jak również długa rehabilitacja, pozwoliły jej powrócić do wykonywania pracy, jednak nie odzyskała pełnej sprawności fizycznej. Podkreśliła, że nadal ma trudności przy zginaniu stawu kolanowego, odczuwa wtedy ból, ten ból nasila się przy obciążeniu stawu kolanowego, odczuwa także bóle pogodowe. Wskazała, iż jej uraz spełnia kryteria definicji pojęcia trwałego uszczerbku zawartego w § 2 owu NW, zgodnie z którym trwałe uszczerbek na zdrowiu oznacza trwałe, nie rokujące poprawy uszkodzenie danego organu, narządu lub układu, polegające na fizycznej utracie tego organu, narządu lub układu lub upośledzeniu jego funkcji. Powódka wyjaśniła, że dochodzona pozwem kwota została obliczona na podstawie opracowanej przez stronę pozwaną tabeli norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu. Uraz, jakiego doznała, został określony w pkt 156 c tabeli na 25% uszczerbku na zdrowiu, zaś za 1% uszczerbku na zdrowiu przysługuje świadczenie w kwocie 570, 00 zł. Zatem $25\% \times 570, 00 \text{ zł} = 14 250, 00 \text{ zł}$. Powódka dodała, że przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna w W. Oddział w B. proponuje nie tylko ubezpieczenie grupowe u strony pozwanej, ale również w firmie (...), z którego skorzystała.

Obydwa ubezpieczenia dotyczą następstw nieszczęśliwych wypadków. Firma (...) ma inaczej skonstruowaną tabelę procentowego uszczerbku na zdrowiu i uznała, że na skutek wypadku z dnia 19 kwietnia 2012 r powódka doznała 10% uszczerbku na zdrowiu, a następnie wypłaciła jej odszkodowania z tytułu nieszczęśliwego wypadku.

Strona pozwana (...)Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Przyznała, że powódka została objęta grupowym ubezpieczeniem pracowniczym typ P (...) oraz dodatkowym grupowym ubezpieczeniem na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem. Strona pozwana zarzuciła, że zdarzenie z dnia 19 kwietnia 2012 r. nie stanowiło nieszczęśliwego wypadku według definicji zawartej § 2 ust. 1 pkt 1 OWU. Z protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy wynika, że zdarzenie zgłoszone przez powódkę nie było spowodowane działaniem gwałtownej przyczyny zewnętrznej, niezależnej od woli ubezpieczonego. Nadto strona pozwana wskazała na sprzeczności między twierdzeniami powódki, która raz oświadczyła, że do zdarzenia doszło podczas podnoszenia się z pozycji kucznej, innym razem – iż miało to miejsce podczas chodzenia (wpis w karcie SOR w B.). Analiza dokumentacji medycznej przeprowadzona przez Biuro Medyczne strony pozwanej doprowadziła do wniosku, iż brak jest danych pozwalających stwierdzić przebieg przez powódkę bezpośredniego urazu nogi, skutkującego uszkodzeniem łąkotki. Zdaniem strony pozwanej uszkodzenie łąkotki nastąpiło w trakcie czynności dnia codziennego, typu chodzenie, klękanie, kucanie, nagle zmiany pozycji ciała, a nie na skutek działania czynnika zewnętrznego. Strona pozwana podkreśliła, że powstanie uszkodzenia ciała nie jest tożsame z doznaniem urazu i zarzuciła, że nawet w przypadku przyjęcia przez Sąd, iż w dniu 19 kwietnia 2012 r miał miejsce nieszczęśliwy wypadek wypełniający przesłanki określone w owu, to strona pozwana nie ponosi odpowiedzialności gwarancyjnej. Zdaniem strony pozwanej brak jest normalnego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy nieszczęśliwym wypadkiem a trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki. Nie sposób przyjąć, aby pomiędzy czynnością polegającą na podnoszeniu się z pozycji kucznej do pozycji wyprostowanej a uszkodzeniem łąkotki istniał normalny związek przyczynowo-skutkowy. Przyjęcie odmiennego stanowiska stoi w sprzeczności z doświadczeniem życiowym i zdrowym rozsądkiem. Strona pozwana zakwestionowała, aby powódka na skutek zdarzenia z dnia 19 kwietnia 2012 r doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu, a tylko za tego typu uszczerbek należy się odszkodowanie. Z ostrożności procesowej strona pozwana zarzuciła, że powódka w żaden sposób nie wykazała wysokości dochodzonego roszczenia, wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu nie została w żaden sposób udokumentowana. W razie uznania przez Sąd, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność gwarancyjną, niezbędnym jest określenie wysokości świadczenia w oparciu o tabele norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Pierwotnie powódka złożyła pozew o zapłatę odszkodowania przeciwko (...) Spółka Akcyjna. W odpowiedzi na pozew (...) S.A. podniósł zarzut braku legitymacji procesowej biernej, podając, iż pozwanym w sprawie winien być (...)Spółka Akcyjna. Na wniosek powódki Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej (...)Spółka Akcyjna. Strony wyraziły zgodę na wstąpienie (...)S.A. do sprawy w miejsce dotychczasowego pozwanego. Sąd postanowieniem z dnia 24 czerwca 2013 r. zwolnił od udziału w sprawie dotychczasowego pozwanego (...) S.A. i zasądził od powódki T. W. na rzecz dotychczasowego pozwanego (...) S.A. kwotę 17, 00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, albowiem tyle żądał dotychczasowy pozwany.

Sąd Rejonowy w Brzesku wyrokiem z dnia 17 września 2013 r. zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5 700 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2013 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Ponadto zasądził od strony pozwanej kwotę 1660,52 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 32,96 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

U podstaw takiego rozstrzygnięcia legły następujące ustalenia faktyczne:

Firma (...) Spółka Akcyjna w W. Oddział w B. zawarła ze stroną pozwaną (...) Spółka Akcyjna w W. umowę grupowego ubezpieczenia pracowniczego typu P (...) z dodatkowym grupowym ubezpieczeniem na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem.

Jak stanowił § 4 owu NW zakres ubezpieczenia obejmuje wystąpienie u ubezpieczonego trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem zaistniałym w okresie odpowiedzialności (...) S.A. Według §

2 ust. 1 pkt 1 (lub § 2 ust. 1 pkt 2) owu P (...) nieszczęśliwy wypadek to przypadkowe, nagłe, niezależne od woli ubezpieczonego i stanu jego zdrowia, gwałtowne zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, będącą wyłączną oraz bezpośrednią przyczyną zdarzenia objętego odpowiedzialnością (...) S.A. Z kolei według § 2 pkt 1 (lub § 2) owu NW trwałe uszczerbek na zdrowiu oznacza trwałe, nierokujące poprawy uszkodzenie danego organu, narządu lub układu, polegające na fizycznej utracie tego organu, narządu lub układu lub upośledzeniu jego funkcji. Przy ustalaniu stopnia (procentu) trwałego uszczerbku na zdrowiu stosuje się Tabelę norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu, o czym stanowi § 18 pkt 5 owu NW. Zgodnie z pkt 156 wymienionej tabeli – stanowiącej załącznik do owu – procent uszczerbku na zdrowiu w przypadku skręcenia i zwichnięcia stawu kolanowego (w tym zwichnięcie rzepki) z uszkodzeniem aparatu więzadłowo-stawowego (torebki, więzadeł, łąkotek) – w zależności od ograniczenia ruchów, stabilności stawu, wydolności statyczno-dynamicznej kończyny został ustalony w następujący sposób:

- a) izolowane uszkodzenia łąkotek, stan po leczeniu operacyjnym łąkotek z dobrym efektem, uszkodzenia aparatu więzadłowego bez cech niestabilności – w zależności od stopnia upośledzenia zakresu ruchu: 1–5%,
- b) uszkodzenia aparatu więzadłowego z lub bez uszkodzenia łąkotek – powodujące małą lub średnią niestabilność prostą, niewielkiego stopnia rotacyjną, stan po leczeniu operacyjnym struktur stawu z dobrym efektem – w zależności od stopnia upośledzenia zakresu ruchu: 1–10%,
- c) uszkodzenia aparatu więzadłowego z lub bez uszkodzenia łąkotek, powodujące dużą niestabilność prostą lub średniego stopnia rotacyjną, bądź niewielkiego lub średniego stopnia złożoną – w zależności od upośledzenia zakresu ruchu: 10–25%,
- d) utrwalone duże niestabilności złożone i rotacyjne, uszkodzenia obu więzadeł krzyżowych, znaczne zaburzenia osi kończyny – w zależności od stopnia upośledzenia zakresu ruchu: 25-40%.

Przy składce w kwocie 50,00 zł, jaką płaci powódka, za 1% orzeczonego trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku należy się świadczenie w kwocie 570, 00 zł. Prawo do świadczenia przysługuje, o ile z medycznego punktu widzenia istnieje normalny związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy nieszczęśliwym wypadkiem a trwałym uszczerbkiem na zdrowiu ubezpieczonego.

T. W. ma 47 lat, pracuje w firmie (...) Spółka Akcyjna w W. od dnia 4 lutego 1988 r. i przystąpiła do grupowego ubezpieczenia pracowników (...) Spółka Akcyjna w W. w dniu 8 czerwca 2009 r. Powódka pracuje na stanowisku piwowara, odbyła szkolenia z zakresu bhp wstępne – ogólne, stanowiskowe, okresowe – potwierdzone zaświadczeniami. Powódka pracuje w systemie zmianowym, od 2002 r. zajmuje stanowisko piwowara ds. fermentacji, jest jedyną kobietą w przedsiębiorstwie na takim stanowisku. Praca powódki polega na sterowaniu procesem fermentacji; w trakcie pracy głównie przebywa w sterowni, skąd elektronicznie steruje procesem fermentacji, ale wychodzi także na halę produkcyjną, aby maszyny działały prawidłowo musi odkręcać śruby na panelach. Czynność odkręcania śrubunków, przepięcia kolanka na panelu przesyłowym, jest czynnością zwyczajowo wykonywaną w trakcie pracy przez powódkę, nawet kilkakrotnie w ciągu jednej zmiany. Do tej czynności powódka wykorzystuje tzw. klucz hakowy o długości ok. 45 cm i wadze ok. 1,5 kg. Panel, na którym odkręca się śruby, znajduje się na wysokości ok. 30 do 50 cm od podłogi. Aby odkręcić śruby, należy założyć klucz hakowy i ciągnąć go do góry z pozycji kucznej do prostej. Śruby czasami odkręcają się łatwo, czasami trudniej z uwagi na wytwarzające się ciśnienie. To ciśnienie powstaje po myciu gorącym ługiem lub od drożdży pozostawionych na linii, wtedy do odkręcenia śruby trzeba użyć większej siły. Przy odkręcaniu śrub mają miejsce wypadki, polegające głównie na tym, że śrubunek puszcza z impetem i odkręcający go uderza się w łokieć, w bark.

W dniu 19 kwietnia 2012 r., powódka pracowała na II zmianę, która rozpoczęła się o godz. 14.00 i miała trwać do godz. 22.00. Powódka do pracy przysła piechotą, gdyż mieszka około 200 m od zakładu, była wypoczęta. Około godziny 19.00 udała się na halę, gdzie miała zebrać osady z tankofermentatora; miała obsługiwać panel nr 102 i 108; zabrała ze sobą klucz hakowy. Powódka najpierw podeszła do panelu i ręcznie zamknęła 2 zawory, poczym przykucnęła, założyła klucz hakowy na śrubę znajdującą się na wysokości ok. 30-50 cm od podłogi i chciała ją odkręcić. Powódka poczuła, że śruba jest mocno zakręcona, więc jeszcze raz przyłożyła się do jej odkręcania. Powódka z dużą siłą wzięła za klucz

i zaczęła odkręcać; z pozycji kucznej podnosiła się i jednocześnie odkręcała, kiedy śruba „puściła”, wyprostowała się nagle, podczas wstawania poczuła ból w kolanie. Po tym zdarzeniu powódka kulejąc udała się do sterowni i tam poinformowała współpracownika T. H., że przy odkręcaniu śruby „coś” zabolowało ją w kolanie. Do końca zmiany, tj. do godz. 22.00, powódka przebywała w sterowni, siedziała, a ból się nasilał. Ponieważ nie była w stanie stanąć na prawej nodze, zatelefonowała do ojca, aby przyjechał i zawiózł ją do domu. W tym dniu nie udała się do szpitala, myślała, że do rana ból ustąpi. Rano, dnia 20 kwietnia 2012 r, ból nie ustąpił, nasilał się, powódka nie mogła chodzić, kolano było opuchnięte. Powódka postanowiła udać się do lekarza, zatelefonowała do przełożonego M. K., informując o swojej nieobecności w pracy oraz o samym zdarzeniu. W tym dniu na Oddziale Ratunkowym Szpitala (...) w B. lekarz przyjmujący powódkę zlecił wykonanie RTG kolana, a następnie stwierdził „skręcenie i naderwanie innych, nie określonych części kolana”, zalecił chodzenie o kuli lub o lasce z odciążeniem nogi prawej i kontrolę za 5 dni w Poradni Ortopedycznej. Powódka otrzymała zwolnienie z pracy na okres 10 dni. W tym czasie powódka miała założoną na kolanie opaskę unieruchamiającą i zażywała środki przeciwbólowe. W dniu 30 kwietnia 2012 r. powódka udała się Poradni Ortopedycznej Szpitala(...)w B., gdzie lekarz ortopeda stwierdził konieczność usunięcia łąkotki, a następnie rehabilitację. W dniu 25 czerwca 2012 r. powódka została przyjęta do Szpitala (...) w B. na Oddział Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej z rozpoznaniem uszkodzenia przytorebkowego łąkotki przyśrodkowej stawu kolanowego prawego, chondromalację II st. kłykcia przyśrodkowego uda prawego. W tym samym dniu, wykonano u powódki artroskopię kolana prawego, usuwając w całości uszkodzoną łąkotkę przyśrodkową. W dniu 26 czerwca 2012 r. powódka została wypisana ze Szpitala z zaleceniem kontroli w Poradni Ortopedycznej za 6 dni oraz kontynuacją rozpoczętej rehabilitacji.

Powódka przed zdarzeniem z dnia 19 kwietnia 2012 r nie miała problemów z kolanami, nie odczuwała żadnych dolegliwości bólowych, nie leczyła się. Po wypadku powódka nie została ograniczona w czynnościach życiowych, chociaż niektóre sprawiają jej więcej trudu, np. kiedy wchodzi po schodach „noga blokuje się w kolanie”. Nadto przy przesileniu, np. po dłuższych chodzenie, czy po tańcu, noga puchnie. „Czuje” nogę przy zmianach pogody. Powódka nie może uprawiać lekkiego joggingu. Powódka przeszła tylko standardową rehabilitację, a to 10 zabiegów: laser, naświetlania lampą S. oraz masaż ultradźwiękami. Wiosną 2013 roku, kiedy miała problem z kolaniem, lekarz ortopeda zalecił jej kolejną serię tych samych zabiegów. Siostra powódki jest rehabilitantką, czasami zleca jej krioterapię.

W pracy powódka wykonuje wszystkie czynności, chociaż z większym trudem. T. W. przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 20 kwietnia 2012 r. do dnia 17 sierpnia 2012 r.

W dniu 6 września 2012 r. powódka zgłosiła stronie pozwanej trwały uszczerbek na zdrowiu w związku z zdarzeniem zaistniałym w dniu 19 kwietnia 2012 r. Decyzją z dnia 25 września 2012 r. strona pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu uznając, iż zdarzenie z 19 kwietnia 2012 r. nie stanowiło nieszczęśliwego wypadku zgodnie z definicją zawartą w § 2 ust. 1 pkt 2 ogólnych warunków ubezpieczenia podstawowego (...) S.A. Od tej decyzji powódka w dniu 4 października 2012 r i w dniu 13 listopada 2012r złożyła odwołanie. W odpowiedzi, pismem z dnia 31 października 2012 r i z dnia 10 grudnia 2012 r. strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko.

Zakład pracy uznał zdarzenie z dnia 19 kwietnia 2012 r., za wypadek przy pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 12 listopada 2012 r odmówił wypłaty jednorazowego odszkodowania, uznając iż opisane zdarzenie nie stanowiło wypadku przy pracy. Od tej decyzji powódka odwołała się do Sądu Rejonowego w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – sygn. akt IV U 5/13. W toku postępowanie przeprowadzono dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii lek. med. A. S.. W opinii z dnia 17 marca 2013 r biegły stwierdził, że przyczyną urazu z dnia 19 kwietnia 2012 r. była nagła zmiana pozycji z kucznej na wyprostowaną przy wymuszonym ustawieniu ciała. Do tego typu urazu dochodzi najczęściej przy gwałtownej zmianie ustawienia kolana. Biegły nie stwierdził, wrodzonych zaburzeń budowy kolana, wcześniejszego urazu kolana prawego, dolegliwości bólowych tego kolana. Reasumując stwierdził, że do urazu doszło z przyczyn zewnętrznych, nagłej zmiany pozycji ciała z kłęcznej na stojącą z wymuszonym ustawieniem ciała podczas odkręcania śruby. Sąd Rejonowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 9 maja 2013 r. sygn. akt IV U 5/13 uznał zdarzenie z dnia 19 kwietnia 2012 r. za wypadek przy pracy.

Biegły sądowy z zakresu chirurgii, ortopedii i traumatologii lek. med. J. S. uznał, że powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu, który ocenił według Tabeli norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu (...) S.A. z pkt 156 b na 10 %. Biegły podał, że powódka doznała urazu skrętnego kolana prawego z uszkodzeniem łąkotki przysródkowej. Zdaniem biegłego nic nie sprzeciwia się stwierdzeniu, że obrażenie to ma związek przyczynowo-skutkowy z wypadkiem z dnia 19 kwietnia 2012 r oraz że powstało w czasie i okolicznościach podanych przez powódkę. Aktualnie u powódki występuje nieznaczna niestabilność przednio-przysródkowa kolana prawego, zmniejszenie masy mięśniowej uda prawego o 2 cm oraz ograniczenie zgięcia w stawie kolanowym prawnym o 20°. Obecnie mogą u powódki występować ograniczenia w uprawianiu sportu i zaawansowanej rekreacji, jak piesze wędrówki górskie, taniec przez okres jednego roku od badania oraz okresowe obrzęki i dolegliwości bólowe także przez okres jednego roku. Powódka mogła odczuwać silne bóle kolana prawego przez okres dwóch miesięcy od wypadku przy ruchach zgięcia kolana do czasu leczenia operacyjnego (artroskopii). Następnie silne bóle mogły występować podczas rehabilitacji i ćwiczeń. Obecnie dolegliwości występują jedynie przy przeciążeniu, po dłuższym staniu lub chodzeniu w trudnym terenie. Według biegłego powódka wymaga serii rehabilitacji dwa razy w roku i ćwiczeń mięśnia czworogłowego uda prawego. Istnieje możliwość wycofania dolegliwości w terminie 1 roku; całkowity powrót do sprawności jest możliwy, ale brak łąkotki powoduje nieznaczną dysfunkcję kolana oraz w przyszłości może powodować przyspieszone zmiany zwyrodnieniowe w kolanie prawnym.

W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, iż zgodnie z art. 805 kc § 1 i § 2 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku. Przy ubezpieczeniu osobowym świadczenie ubezpieczyciela może polegać w szczególności na zapłacie umówionej sumy pieniężnej w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej. Art. 808 § 1 i § 3 kc przewiduje, że ubezpieczający może zawrzeć umowę ubezpieczenia na cudzy rachunek, co więcej ubezpieczony może nie być imiennie wskazany w umowie. Zawsze jednak ubezpieczony jest uprawniony do żądania należnego świadczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Z przedstawioną powyżej umową ubezpieczenia Sąd miał do czynienia w przedmiotowej sprawie. Przedsiębiorstwo, w którym pracuje powódka, (...) Spółka Akcyjna w W. Oddział w B. zawarło ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia osobowego następstw nieszczęśliwych wypadków na rzecz swoich pracowników. (...) Spółka Akcyjna w W. Oddział w B. zawarło ze stroną pozwaną umowę grupowego ubezpieczenia pracowniczego typ P (...) oraz dodatkowo umowę grupowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem. Powódka przystąpiła do tej umowy w dniu 8 czerwca 2009 r. Zgodnie z § 4 owu NW zakres ubezpieczenia obejmuje wystąpienie u ubezpieczonego trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem zaistniałym w okresie odpowiedzialności (...) S.A.

W dniu 19 kwietnia 2012 r powódka w trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych, w wyniku nagłej zmiany pozycji ciała z klęcznej na stojącą z wymuszonym ustawieniem ciała podczas odkręcania śruby, doznała urazu w postaci urazu skrętnego kolana prawego z uszkodzeniem łąkotki przysródkowej skutkującego koniecznością usunięcia tej łąkotki. Zdaniem powódki opisane zdarzenie stanowiło nieszczęśliwy wypadek, którego skutkiem jest trwały uszczerbek na jej zdrowiu. Wobec powyższego powódka wystąpiła do strony pozwanej o wypłatę – na podstawie umowy ubezpieczenia – stosownego odszkodowania. Strona pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania kwestionując po pierwsze, aby zdarzenie z dnia 19 kwietnia 2012 r spełniało kryteria nieszczęśliwego wypadku. Sąd I Instancji zwrócił uwagę, iż zgodnie z definicją zawartą w § 2 ust. 1 pkt 1 (lub § 2 ust. 1 pkt 2) owu P (...) nieszczęśliwy wypadek to przypadkowe, nagłe, niezależne od woli ubezpieczonego i stanu jego zdrowia, gwałtowne zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, będącą wyłączną oraz bezpośrednią przyczyną zdarzenia objętego odpowiedzialnością (...) S.A. Stwierdził, iż powyższa definicja jest w zasadzie tożsama z definicją nieszczęśliwego wypadku przy pracy zawartą w art. 3 ust. 1 ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 t.j. z późn. zm.). Przepis ten stanowi, że za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, która nastąpiła w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych. Sąd Rejonowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 9 maja 2013 r. sygn. akt IV U 5/13 uznał zdarzenie z dnia 19 kwietnia 2012 r. za wypadek przy pracy. Także w protokole

powypadkowym z dnia 2 maja 2012 r uznano zdarzenie z dnia 19 kwietnia 2012 r za wypadek przy pracy. Sąd Rejonowy podkreślił, że oba dokumenty są dokumentami urzędowymi, a ich moc dowodowa nie została zakwestionowana. Dalej Sąd zauważył, że istnieje także bogate orzecznictwo SN dotyczącego tego, co może być uznane za zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną i pozostające w związku z wykonywaniem pracy. Zewnętrzną przyczyną sprawczą wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego zdolny w istniejących warunkach – wywołać szkodliwe skutki. Przyczyną zewnętrzną może być zatem nie tylko narzędzie pracy, maszyna, siły przyrody, ale także praca i czynności samego poszkodowanego np. potknięcie, niefortunny odruch czy też podniesienie przez pracownika w czasie pracy znacznego ciężaru, które doprowadziło do nagłego uszkodzenia organizmu w takim stopniu, że pracownik stał się niezdolny do pracy (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 2008 r I UK 96/08 Lex nr 678010; wyrok SN z dnia 18 sierpnia 2009 r. I PK 18/09 Lex nr 528154; wyrok SN z dnia 16 lutego 1997 r III PRN 55/76 OSP 1978/12/217). Aby wykonywanie pracy uznać za przyczynę zewnętrzną zdarzenia, wysiłek lub stres musi być nadmierny (por.: wyrok SN z dnia 20 sierpnia 2002 r II UKN 572/01 LEX nr 572013; wyrok SN z dnia 9 lipca 1991 r II PRN 3/91 OSP 1992/11/263; wyrok SN z dnia 19 czerwca 2001 r II UKN 419/00 OSNP 2003/5/136). Zdaniem Sądu Rejonowego powódka, aby odkręcić śrubę, musiała użyć dużej siły, a w dniu 19 kwietnia 2012 r śruba „nie chciała się odkręcić”, powódka przykucnęła, założyła klucz hakowy na śrubę znajdującą się na wysokości ok. 30-50 cm nad podłogą i chciała ją odkręcić, z pozycji kucznej podnosiła się i jednocześnie odkręcała, kiedy śruba odkręciła się powódka wyprostowała się nagle i gwałtownie, a podczas wstawania poczuła ból w kolanie. Według Sądu I Instancji przy ocenie nadmiernego wysiłku, jako przyczyny zewnętrznej wypadku, należy mieć na uwadze nie tylko rodzaj wykonywanych czynności, ale także warunki i okoliczności, w których czynności te są wykonywane; nadto ocena nadmierności wysiłku fizycznego wymaga uwzględnienia możliwości fizycznych i psychicznych pracownika, w tym jego wieku i kondycji w dniu wypadku (por.: wyrok SN z dnia 8 listopada 1994 r. II PRN 7/94 OSNP 1995/9/108; wyrok SN z dnia 30 czerwca 1999 r II UKN 22/99 OSNP 2000/18/696). Dalej Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na to, że praca na hali polegająca na przekręcaniu śrub na panelu przesyłowym należy do obowiązków powódki, mieści się w zakresie wykonywanej przez nią pracy na stanowisku piwowara ds. fermentacji. Czynność: odkręcanie śrub powódka wykonuje od wielu lat, kilkakrotnie w ciągu zmiany; śruby odkręcają się raz łatwiej, raz trudniej. Powódka ma 47 lat, jest kobietą w sile wieku; w dniu zdarzenia 19 kwietnia 2012 r. do pracy przysłała pieszo, bo mieszka niedaleko zakładu; była wypoczęta, bo pracowała na drugą zmianę, tj. od godz. 14.00. Powódka musiała użyć dużej siły i odkręcając śrubę podnosiła się z pozycji kucznej do prostej, a kiedy śruba „puściła” nagle wyprostowała się i poczuła ból w kolanie. Sąd I Instancji podkreślił, że wcześniej powódka nie miała żadnych dolegliwości bólowych, ani urazów związanych z kolanem prawym, jak i w ogóle z nogami. W ocenie Sądu Rejonowego zdarzenie z dnia 19 kwietnia 2012 r. stanowiło nieszczęśliwy wypadek w rozumieniu owu strony pozwanej. Zdarzenie to było przypadkowe, nagłe, gwałtowne i niezależne od woli powódki, wywołane przyczyną zewnętrzną. Na marginesie Sąd I Instancji – powołując się na poglądy judykatury - podkreślił, że ubezpieczyciel jako autor ogólnych warunków ubezpieczenia, a przy tym profesjonalista, ma obowiązek sformułować je precyzyjnie. W razie niejasności, czy wątpliwości co do poszczególnych postanowień należy je interpretować na korzyść ubezpieczającego. Ujemne skutki wadliwie opracowanych ogólnych warunków ubezpieczeń, polegające na możliwości dowolnej ich interpretacji, powinny obciążać ubezpieczyciela, jako profesjonalistę i autora tych warunków.

Dalej Sąd zaakcentował, iż strona pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania kwestionując istnienie normalnego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zdarzeniem z dnia 19 kwietnia 2012 r. a doznany przez powódkę trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Zgodnie z art. 361 § 1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynika szkoda. Konieczność badania „normalności” związku przyczynowego występuje tylko wówczas, gdy między badanymi zjawiskami w ogóle istnieje obiektywny związek przyczynowy. Jeżeli badany skutek nastąpiłby również mimo braku zdarzenia wskazanego jako jego przyczyna, nie można uznać istnienia związku przyczynowego między tymi zdarzeniami (por.: wyrok SN z dnia 14 marca 2002 r IV CKN 826/2000 niepubl., wyrok SN z dnia 19 czerwca 2008 r V CSK 18/08 LEX nr 424431). W takiej sytuacji, na skutek nieistnienia związku przyczynowego, w ogóle nie powstaje odpowiedzialność odszkodowawcza. Normalny związek przyczynowy nie oznacza, że pewien skutek musi być koniecznym następstwem pewnego zdarzenia – polega on jednak na tym, że pewne następstwa działania lub zaniechania są adekwatne dla takiego działania lub zaniechania bez względu na to, że inne następstwa zdarzają się częściej. Nie wyłącza „normalności” następstwa

okoliczność, że czasami - nawet mimo identycznych warunków zdarzenia – dane następstwo nie występuje, jak również, że występuje statystycznie rzadko. Normalne następstwo nie musi oznaczać warunku koniecznego (por.: wyrok SN z dnia 12 grudnia 2020 r II CKN 1018/2000 niepubl.; wyrok SN z dnia 19 marca 2008 r V CSK 491/07 LEX nr 385589; wyrok SN z dnia 28 lutego 2006 r III CSK 135/05 LEX nr 201033). Dla stwierdzenia istnienia normalnego związku przyczynowego wystarczy ustalenie, że konkretny skutek danego działania lub zaniechania nie jest zjawiskiem tak odosobnionym i tak wyjątkowym, iż nie mieści się w granicach zwykłego powiązania między przyczyną i skutkiem - nie można wyłączyć uznania za normalne takich następstw działania, wyrządzającego szkodę, które mogą wystąpić tylko u pewnej nieokreślonej grupy osób, a nie u wszystkich ludzi (por.: wyrok SN z dnia 12 listopada 1970 r I CR 468/70 LEZ nr 6819). W sytuacjach granicznych rozstrzygające znaczenie będzie mieć sędziowskie poczucie prawne (por.: wyrok SN z dnia 10 kwietnia 2008 r IV CSK 5/08 LEX nr 371827).

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy, Sąd Rejonowy odwołał się do opinii biegłego sądowego lek. med. specjalisty ortopedy traumatologa narządu ruchu A. S., sporządzonej w sprawie sygn. akt IV U 5/13. W opinii biegły stwierdził, że przyczyną urazu, jakiego doznała powódka w dniu 19 kwietnia 2012 r., była nagła zmiana pozycji z kucznej na wyprostowaną przy wymuszonym ustawieniu ciała oraz, że tego typu urazu dochodzi najczęściej przy gwałtownej zmianie ustawienia kolana. Z kolei biegły sądowy z zakresu chirurgii, ortopedii i traumatologii lek. med. J. S. w opinii sporządzonej w przedmiotowej sprawie stwierdził, że nic nie sprzeciwia się stwierdzeniu, że uraz – jakiego doznała powódka – ma związek przyczynowo-skutkowy z wypadkiem z dnia 19 kwietnia 2012 r oraz że powstało w czasie i okolicznościach przez nią podanych. Skoro, zdaniem biegłych lekarzy, uraz, jakiego doznała powódka w dniu 19 kwietnia 2012 r, jest zwykłym następstwem nagłej zmiany pozycji z kucznej na wyprostowaną przy wymuszonym ustawieniu ciała, to istnienie normalnego związku przyczynowego nie może budzić wątpliwości.

W dalszej kolejności Sąd stwierdził, iż strona pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania zaprzeczając, aby można było uznać uraz, jakiego doznała powódka, za trwały uszczerbek na zdrowiu. Zgodnie z § 2 pkt 1 (lub § 2) owu NW trwały uszczerbek na zdrowiu oznacza trwałe, nie rokujące poprawy uszkodzenie danego organu, narządu lub układu, polegające na fizycznej utracie tego organu, narządu lub układu lub upośledzeniu jego funkcji. W dniu 19 kwietnia 2012 r powódka doznała urazu polegającego na uszkodzeniu łąkotki przyśrodkowej kolana prawego oraz chondromalacji II st. kłykcia przyśrodkowego uda prawego. U powódki wykonano artroskopię kolana prawego, usuwając w całości uszkodzoną łąkotkę przyśrodkową. Leczenie operacyjne oraz długa rehabilitacja pozwoliły powódce powrócić do wykonywania dotychczasowej pracy, jednak nie odzyskała pełnej sprawności fizycznej, albowiem nadal ma trudności przy zginaniu stawu kolanowego, odczuwa ból przy przeciążeniu kolana, a także bóle pogodowe. Przede wszystkim powódce usunięto w całości łąkotką kolana prawego. Biegły sądowy z zakresu chirurgii, ortopedii i traumatologii lek. med. J. S. w opinii sporządzonej w przedmiotowej sprawie stwierdził, że na skutek zdarzenia z dnia 19 kwietnia 2012 r. powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu, a więc nieodwracalnego. Wobec powyższego została spełniona przesłanka wypłaty świadczenia zawarta w § 17 pkt 1 owu NW strony pozwanej, zgodnie z którą prawo do świadczenia przysługuje, o ile z medycznego punktu widzenia istnieje normalny związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy nieszczęśliwym wypadkiem, a trwałym uszczerbkiem na zdrowiu ubezpieczonego. Powódka oceniała swój uszczerbek na zdrowiu na 25 %, a to zgodnie z pkt 156c Tabeli norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu strony pozwanej, co przy kwocie 570, 00 zł za 1% uszczerbku, daje kwotę dochodzoną pozwem. Biegły sądowy z zakresu chirurgii, ortopedii i traumatologii lek. med. J. S. w opinii sporządzonej w przedmiotowej sprawie ustalił, że powódka doznała uszczerbku na zdrowiu na poziomie 10%, co przy kwocie 570, 00 zł za 1% uszczerbku, daje kwotę 5 700,00 zł.

Ostatecznie Sąd I Instancji zasądził od strony pozwanej (...)Spółka Akcyjna w W. na rzecz powódki T. W. kwotę 5 700,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 5 marca 2013 r. do dnia zapłaty, a w pozostałej części powództwo oddalił.

Odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc. Odsetki za opóźnienie należały się powódce po upływie 30 dni od zgłoszenia szkody. Ostatecznie powódka wniosła o zasądzenie odsetek za opóźnienie od dnia następnego po dniu doręczenia pozwu i tak też orzekł Sąd Rejonowy.

W ocenie Sądu I Instancji nie miał znaczenia fakt przyznany przez powódkę, że na poczet szkody, jakiej doznała w dniu 19 kwietnia 2012 r otrzymała odszkodowanie także od innej firmy ubezpieczeniowej. Przy ubezpieczeniach osobowych nie obowiązuje zasada wyrażona w art. 824¹ kc.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100. Na koszty procesu uiszczone przez powódkę złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 713, 00 zł, zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 350, 00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17, 00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika liczone według stawki minimalnej w kwocie 2 400, 00 zł. Natomiast na koszty procesu poniesione przez stronę pozwaną złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17, 00 zł i wynagrodzenie pełnomocnika liczone według stawki minimalnej w kwocie 2 400, 00 zł. Koszt opinii biegłego w przedmiotowej sprawie wyniósł 382, 96 zł. Zgodnie z art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Decyzja w tym zakresie nie wymaga arytmetycznego dokładnego rozdzielenia kosztów procesu według stosunku części uwzględnionej do oddalonej, ale stawia słusność jako zasadnicze kryterium rozłożenia kosztów (por.: orz. SN z dnia 30 kwietnia 1952 r C 290/52 OSN 1953 nr 4 poz. 99; orz. SN z dnia 11 stycznia 1961 r 4 Cz 143/60 OSPiKA 1961 nr 11 poz. 317). Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy uznał, że zasadnym będzie nałożenie obowiązku zwrotu kosztów tylko na stronę pozwaną w stosunku do uwzględnionej części roszczenia, albowiem gdyby powódka nie wniosła sprawy do sądu, nie otrzymałaby należnego jej odszkodowania. Obciążenie powódki kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną byłoby sprzeczne z zasadą słusności. Sąd zasądził więc od strony pozwanej na rzecz powódki łącznie kwotę 1 660, 52 zł, na którą składa się:

- kwota 285, 00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu od uwzględnionej części powództwa (5% z kwoty 5 700, 00 zł);
- kwota 1 200, 00 zł tytułem wynagrodzenia adwokackiego liczonego od uwzględnionej części powództwa (1 200, 00 zł przy wartości przedmiotu sporu wynoszącej 5 700, 00 zł),
- kwota 17, 00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
- kwota 158, 52 zł tytułem części wynagrodzenia biegłego (wynagrodzenie biegłego wyniosło 382, 96 zł, ½ tej kwoty 191, 48 zł – 32, 96 zł = 158, 52 zł).

Nadto Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej brakującą część wynagrodzenia biegłego w kwocie 32, 96 zł.

Z tym rozstrzygnięciem nie zgodziła się strona pozwana, która w apelacji zaskarżyła wyrok w całości i wytknęła Sądowi I Instancji naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.: art. 65 §2 k.c. w zw. z art. 353(1) k.c. w zw. z art. 805 k.c. w zw. z § 2 ust. 1 i § 4 i 17 owu dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem poprzez przyjęcie odpowiedzialności Pozwanego z tytułu wystąpienia nieszczęśliwego wypadku skutkującego trwałym uszczerbkiem na zdrowiu, w sytuacji gdy zgodnie z zapisami łączącej strony umowy Pozwany ponosi odpowiedzialność z tytułu nieszczęśliwego wypadku skutkującego wystąpieniem trwałego, tj. nie rokującego poprawy uszkodzenia danego organu, narządu lub układu lub upośledzeniu jego funkcji w sytuacji, gdy nie zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności kontraktowej, tj. brak jest podstaw do przyjęcia, iż miał miejsce nieszczęśliwy wypadek skutkujący trwałym uszczerbkiem na zdrowiu Powódki, zastosowanie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., Nr 167, poz. 1322 z p. zm.), podczas gdy odpowiedzialność Pozwanego ma charakter odpowiedzialności kontraktowej i nie znajdują do niej zastosowania powyższe przepisy. Nadto apelująca ewentualnie wskazywała na błąd w ustaleniach faktycznych, tj. przyjęcie na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, iż zaistniały przesłanki do przyjęcia odpowiedzialności Pozwanego z tytułu nieszczęśliwego wypadku skutkującego wystąpieniem trwałego uszczerbku na zdrowiu, w sytuacji gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wyraźnie wskazuje, iż uszczerbek na zdrowiu, którego doznała Powódka nie ma charakteru trwałego uszczerbku na zdrowiu,

co stanowi konieczny wymóg przyjęcia odpowiedzialności Pozwanego oraz brak jest podstaw do przyjęcia, jakoby zdarzenie wypełniało znamiona nieszczęśliwego wypadku.

Powołując się na takie zarzuty apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, a w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Ewentualnie wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji wraz z obowiązkiem orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż podniesione w środku odwoławczym zarzuty okazały się chybione.

W pierwszej kolejności warto poczynić uwagę natury porządkowej. Strona pozwana - reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego – zaskarżyła wyrok Sądu I Instancji w całości. Przypomnieć należy, iż w punkcie II Sąd ten oddalił w znacznej części powództwo i jest to rozstrzygnięcie korzystne dla strony pozwanej. Niewątpliwie apelację może wnieść strona niezadowolona z rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd I Instancji, czyli „pokrzywdzona” tym rozstrzygnięciem. Byłoby absurdem, gdyby strona mogła żądać zmiany lub uchylenia wyroku dla niej korzystnego (taki też był wniosek ewentualny zgłoszony przez apelującą, gdyż strona domagała się uchylenia wyroku w całości – k 241). Sąd Najwyższy stwierdził wyraźnie, iż strona nie może zaskarżyć orzeczenia, które jest dla niej korzystne i zgodne z jej wnioskami (por. K.p.c. Komentarz pod red. T. Erecińskiego Wyd. LexisNexis W-wa 2007, tom II, s. 86 i powołane tam orzecznictwo Sądu Najwyższego). Należy więc stwierdzić, iż apelujący (...) nie ma tzw. gravamen, czyli interesu prawnego w zaskarżeniu części wyroku oddalającego powództwo. Wobec powyższego apelacja w części podlega oddaleniu z uwagi na brak interesu prawnego w zaskarżeniu punktu II wyroku.

Sąd Rejonowy – wbrew stanowisku apelującej – przeprowadził wszystkie dowody zaoferowane mu przez strony, a zebrany materiał dowodowy poddał ocenie, która jest zgodna z zasadami wskazanymi w art. 233 § 1 k.p.c. Konsekwencją niewadliwej analizy dowodów są prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Odwoławczy podziela i przyjmuje za własne. Godzi się zauważyć, iż w niniejszej sprawie Sąd musiał m.in. odpowiedzieć na pytanie, czy powódka na skutek zdarzenia z dnia 19 kwietnia 2012 r. doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu zapisów owu. Do tego celu wymagane były wiadomości specjalne, stąd też słusznie Sąd Rejonowy skorzystał z opinii biegłego lekarza z zakresu chirurgii, ortopedii i traumatologii J. S. (art. 278 § 1 k.p.c.). Opinia ta była kontestowana przez stronę pozwaną, zaś ekspert pisemnie ją uzupełniał i ustosunkował się do zarzutów. Biegły ten w oparciu o tabele pozwanego towarzystwa określił procentowy, trwały uszczerbek na zdrowiu powódki wedle klasyfikacji strony pozwanej. Ostatecznie Sąd I Instancji swoje ustalenia oparł na tej opinii. Strona pozwana pomimo wniesienia zarzutów do ekspertyzy nie zdołała innym, przeciwnym dowodem wykazać, że np. usunięcie łagodki przysiadkowej kolana nie powoduje trwałego uszczerbku na zdrowiu lub stopień tego uszczerbku powinien być ustalony na innym poziomie. Skoro Sąd I Instancji dysponował tylko jedynym takim dowodem, który w całości został przez niego zaakceptowany, to brak było podstaw do tego, aby rozstrzygnięcie zapadło wbrew opinii biegłego (por. wyrok SN z dnia 3 września 2009 r. III UK 30/09, LEX nr 537018). Dodać należy jeszcze, iż sama strona powodowa w tabeli norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu (k 112 – 123) w punkcie 156 wyraźnie przesądziła, iż usunięcie łagodki kolanowej powoduje trwały uszczerbek na zdrowiu i w zależności od skutków wynosi on od 1 do nawet 25 %. W szczególności w podpunkcie b wskazała, iż trwały uszczerbek na zdrowiu występuje w przypadku „ stanu po leczeniu operacyjnym struktur stawu kolanowego z dobrym efektem”. Taki stan osiągnięto po leczeniu i rehabilitacji powódki. Wobec powyższego zarzut błędny w ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego należy ocenić jako bezzasadny.

Za bezzasadny należy uznać zarzut naruszenia przez Sąd I Instancji przepisów prawa materialnego. Nie można zgodzić się z autorem apelacji, iż Sąd meriti zastosował przepisy ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., Nr 167, poz. 1322 z p. zm.), a w szczególności jej art. 3 ust. 1. Ten przepis nie był podstawą prawną rozstrzygnięcia, a jedynie Sąd posłużył się nim

porównawczo, dla wzmocnienia swojej argumentacji, wskazując, iż definicja wypadku przy pracy jest zbliżona do definicji nieszczęśliwego wypadku użytego przez stronę pozwaną w owu. Definicje te istotnie są zbliżone i użyto w nich podobnych określeń, a głównie chodzi tu o nagłość zdarzenia, wywołanego przyczyną zewnętrzną (§ 2 ust. 1 pkt 1 owu ubezpieczenia podstawowego). Pojęcie „przyczyna zewnętrzna” jest kategorią obiektywną i musi być wykładana jednakowo, zarówno przy stosowaniu przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jak i postanowień umowy ubezpieczenia i owu. Dla wykładni pojęcia „przyczyna zewnętrzna” Sąd I Instancji słusznie posłużył się bogatym orzecnictwem Sądu Najwyższego. Sąd II Instancji w całości podziela tę argumentację i pragnie podkreślić, iż przyczyną zewnętrzną w rozumieniu definicji zawartej w owu może być nadmierny wysiłek ubezpieczonego przy wykonywaniu zleconych mu zadań pracowniczych. Nie ulega wątpliwości, iż w dniu 19 kwietnia 2012 r. powódka musiała użyć stosunkowo dużo energii, aby odkręcić śrubę, co odbywało się dynamicznie, a mianowicie z przejściem z pozycji kucznej do wyprostowanej. Tego rodzaju zdarzenie było niezależne od woli powódki i jej dotychczasowego stanu zdrowia oraz było bezpośrednią i wyłączną przyczyną uszkodzenia łąkotki kolana, która następnie musiała być operacyjnie usunięta. Wobec powyższego Sąd I Instancji trafnie ocenił, iż w dniu 19 kwietnia 2012 r. powódka na skutek nieszczęśliwego wypadku doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu, a że miało to miejsce w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, to strona pozwana ponosi z tego tytułu odpowiedzialność kontraktową.

Reasumując, należy stwierdzić, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, a następnie dokonał trafnej subsumpcji ustalonego stanu faktycznego pod właściwe normy prawa materialnego. Jego wnioski jurydyczne i argumentacja prawna są prawidłowe i zasługują na aprobatę Sądu II Instancji. Wobec powyższego apelacja jakkolwiek bezzasadna podlegała oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Odwoławczy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 r. M. Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002.163.1348 ze zm.), na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika powódki w kwocie 600 zł.